

tillige det Haab, at det da ikke skal blive en Enkelt her i Salen, men Fleertallet, der vil støtte det.

Krigsministeren: Den ærede sidste Taler har lagt Vægt paa en Ytring af mig, nemlig, at man ikke maatte troe ligeoverfor Europa, som ganske vist iagttager os, som det iagttager alle mindre Nationer i dette Øieblik, at kunne gjøre det samme Indtryk ved at bringe et Offer af 3 Millioner som ved at bringe et Offer af 5 Millioner. Naar jeg har lagt nogen Vægt paa det pecuniære Offers Størrelse, saa er det, fordi det maa staae i et Forhold til Evnen; det er ikke Summens Størrelse, hvorpaa det kommer an. Hvad der gav Entens Skjerv sin Betydning, var, at det var Meget i Forhold til hendes Evne; men det var kun en Skjerv. Hvad Regjeringen foreslaaer, det er, at vi skulle bringe et Offer, som efter den almindelige Opfattelse i Verden staaer i et saadant Forhold til vore Evner, at det maa betragtes som et alvorligt Offer, at det maa betragtes som en bestemt Udtalelse af vor Villie til ikke at slyge noget rimeligt Offer for at sikre vor Selvstændighed; det er ikke Millionernes Antal, men det er Forholdet mellem vor Evne og det Offer, der foreslaaes. Hvorvidt vi, som en anden æret Taler har antydet, ere mindre formuende end andre Nationer, skal jeg ikke kunne afgjøre. Det er Noget, som vel sagtens kan oplyses statistisk; men jeg troer dog, at, naar vi gribe i vor egen Varm, saa maae vi tilstaae, at vi ikke ere fattigere end andre Folk. Vi have ikke meget stor Rigdom; men jeg troer heller ikke, at det kan siges, at det danske Folk i Reglen er fattigt. Den ærede sidste Taler har omtalt en historisk Begivenhed, han betegne den som Preussens Folkelamp mod Napoleon den Første, og han syntes at udbrage den Slutning deraf, at det, som han betegne som den hvre Afretning — hvad jeg dog hellere vil vedblive at kalde Uddannelse — var Noget, som var overflødig, og at det preussiske Folk var stort dengang, fordi det tilfidefatte den „hvre Afretning“; men der troer jeg, at den ærede Taler er fuldkomment i Bildefarelse. De store Mænd, som dengang satte sig i Spidfen for det preussiske Forsvars-

væsen, foresloge noget lignende som det, der nu foreligger her, de satte stor Priis paa „den hvre Afretning“, og det var netop ved systematisk at bringe hele Nationen i Besiddelse af den hvre Afretning, at de forberede den til at føre denne feirrige Kamp. Betingelserne i Freden vare dengang, at Preusserne ikke maatte have mere end 40,000 Mand, og Seirherren tænkte sig, at dette skulle forstaaes paa den Maade, at de vilde holde en staaende Hær paa 40,000 Mand, men Gneist og Scharnhorst og de store Mænd, som dengang bleve kaldede til at ordne det preussiske Forsvarsvæsen, sagde: Meningen deraf er, at vi aldrig maae have mere end 40,000 Mand under Vaaben, men det forhindrer ikke, at vi indkalde 40,000 Mand idag, uddanne dem i 6 Maanedes, sende dem hjem og indkalde andre 40,000 Mand for at give dem „den hvre Afretning“, som den ærede Taler kalder det. Det er ingen „hvre Afretning“, mine Herrer, at blive uddannet til at forsvare sit Fædreland; det har aldrig været karakteristisk for den danske Hær, at der er lagt overordentlig Vægt paa „den hvre Afretning“. Man har søgt at bibringe Manden de Kundskaber, som vare nødvendige, for at han kunde blive en brugbar Soldat, men man har her i Landet maaftet mindre end i noget andet Land lagt Vægt paa „den hvre Afretning“. Den ærede Taler tillægger ikke Udsøvelsen af et Forslag som dette nogen synderlig Indflydelse paa Udviklingen af vort indre Liv og paa Udviklingen af Bevidstheden om vor Kraft. Jeg kan deri ikke være enig med ham; jeg er overbeviist om, at naar dette Forslag bliver til Lov, naar alle Classer af Samfundet bringes sammen for at samvirke i Øvelser, som have en alvorlig, en systematisk Charakter, saa er det Noget, som baade vil udvilde hele vort aandelige Liv og give os en større Bevidsthed om Kraft end noget andet, og som vil frembringe en overordentlig Sammensmeltning af alle Classer i Samfundet. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) gjorde den Bemærkning, at Forslaget gif ud paa at give 4 pCt. af Befolkningen til Hæren. Jeg skal ikke nægte, at, naar man lægger alle Talene sammen, saavel paa det Mandskab, der skal bruges paa Krigsstuepladsen, som paa Er-